

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 9C/74/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212220566
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Gašpirová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1212220566.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v konaní pred samosudcom Mgr. Zuzanou Gašpirovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: F. F., Z. XX.X.XXXX, Z. B. B. X, B., zastúpený opatrovníkom L. X., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Bratislava V, o zaplatenie 4.476,73 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 8.8.2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 4.476,73 Eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom GE Money, a.s. a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo-pohľadávku s účinnosťou od 1.4.2006 na základe zmluvy o predaji podniku, uzavretej medzi Ge Money Multiservis, k.s. a kupujúcim- postupcom. Dňa 16.1.2008 uzavrel postupca s odporcom zmluvu o úvere, pričom odporca vyjadril svojim podpisom na zmluve súhlas s obsahom zmluvy, Obchodnými podmienkami a Sadzobníkom poplatkov. Postupca poskytol odporcovi úver vo výške 5.145,06 Eur. Odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 6.626,73 Eur, ktorá pozostávala z istiny 4.717,32 Eur, riadneho úroku 1.745,59 Eur, zmluvnej pokuty 103,85 Eur a poplatkov 59,97 Eur. Vzhľadom k tomu, že odporca bol v omeškaní s platením viac ako troch splátok došlo k zosplateniu úveru a to ku dňu, keď je v Platobnej histórii uvedený položka s názvom " Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu", čím bola platnosť zmluvy v súlade so zmluvnými ustanoveniami ukončená. Istina uplatnená v návrhu predstavuje rozdiel medzi poskytnutou istinou a započítanou platbou na istinu. Úrok z omeškania uplatnený v návrhu predstavuje v zmysle sadzobníka poplatkov 0,1% denne za každú splátku v omeškaní. Zmluvná pokuta vyplýva z bodu 6.1. a nasl. Obchodných podmienok a v zmysle Sadzobníka poplatkov je to 20% z každej omeškanej splátky, minimálne 3,32 Eur. Dlžná suma vo výške 4.476,73 Eur pozostáva z istiny vo výške 2.567,32 eur (rozdiel medzi poskytnutým úverom a súčtom všetkých platieb započítaných na istinu), z úroku vo výške 1.745,59 Eur(rozdiel medzi úrokmi a platbami započítanými na úroky) a zmluvnej pokuty a poplatkov vo výške 163,82 Eur (sankčné poplatky, poplatky za službu, poplatky za výver v hotovosti a iné poplatky spolu). Navrhovateľ si v konaní uplatnil zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 24.9.2009, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Uznesením č.k. 9C/74/2012-64 zo dňa 18.12.2014 súd ustanovil odporcovi opatrovníka- L. X., súdnu tajomníčku Okresného súdu Bratislava V, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť pobyt odporcu a na adrese známej súdu sa nezdržiava.

Opatrovníčka sa k návrhu na začatie konania nevyjadrila.

Súd vec v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a opatrovníka odporcu. Navrhovateľ aj právny zástupca navrhovateľa mali doručenie predvolania riadne vykázané, svoju neúčast' ospravedlnili podaním, doručeným súdu dňa 29.5.2015 z dôvodu hospodárnosti konania. Zároveň súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Opatrovníčka odporcu mala doručenie predvolania riadne vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi: zmluvou o predaji podniku zo dňa 28.5.2007, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.9.2009, poštovým podacím hárkom zo dňa 5.10.2009, zmluvou o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 16.1.2008, súhlasom s podmienkami spracúvania osobných údajov zo dňa 16.1.2008, Obchodnými podmienkami pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty, platobnou históriou, výpisom zo Sadzovníka poplatkov platného od 1.10.2001, pokusom o zmier zo dňa 20.7.2012, dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 17.5.2010 a splátkovým kalendárom zo dňa 17.5.2010 a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 16.1.2008 došlo medzi spoločnosťou GE Money, a.s., IČO: 17 324 220 a odporcom ako zákazníkom k uzavretiu zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch, ktorou bol odporcovi poskytnutý úver v celkovej výške 155.000,-Sk. Tento sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa zmluvy a to v pravidelných sedemdesiatich dvoch mesačných splátkach vo výške 3.427,-Sk. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky a Sadzovník poplatkov GE. Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že dňa 16.1.2008 došlo zo strany odporcu k čerpaniu úveru vo výške 155.000,-Sk. V zmysle čl. 7 bodu 7.3. Obchodných podmienok bol veriteľ oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých dlžných čiastok v prípade, že nastane skutočnosť, že zákazník porušuje zmluvu o úvere najmä ak bol v omeškaní s platením viac ako troch splátok zároveň. Z predloženej platobnej histórie ako aj z tvrdenia navrhovateľa je zrejmé, že odporca sa dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok a preto došlo k zosplatneniu úveru a to dňa 20.3.2009.

Listom zo dňa 23.9.2009 oznámil navrhovateľ súčasne so spoločnosťou GE Money, a.s., odporcovi, že dňa 23.9.2009 uzavrela spoločnosť GE Money, a.s. ako postupca so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola postúpená aj pohľadávka voči odporcovi na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Vzhľadom k tomu sa spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. stala veriteľom uvedenej pohľadávky. Odporca bol zároveň vyzvaný, aby úhrady poukazoval na účet navrhovateľa. V zmysle priloženého poštového podacieho hárku má súd za preukázanú skutočnosť, že zásielka s listom o oznámení postúpenia pohľadávky zo dňa 23.9.2009 bola odporcovi doručovaná na adresu Baltská 5172, Bratislava, dňa 5.10.2009.

Dňa 17.5.2010 došlo k podpísaniu dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom. V zmysle bodu 2 tejto dohody odporca ako dlžník uznal, čo do právneho dôvodu a výšky, záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, pričom celková dlžná suma predstavovala sumu 8.769,60 Eur. Dlžník sa v zmysle bodu 3.1. zaviazal svoj záväzok zaplatiť v 24 pravidelných splátkach v minimálnej výške 150,-Eur, pričom prílohou dohody bol aj splátkový kalendár. V bode 3.4. dlžník vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Navrhovateľ súdu predložil aj listinu s názvom pokus o zmier zo dňa 20.7.2012, z obsahu ktorej vyplýva, že oznámil odporcovi výšku dlžnej sumy 5.443,93 Eur a vyzval ho na jej zaplatenie najneskôr do 27.7.2012.

Odporca navrhovateľovi žalovanú istinu s príslušenstvom neuhradil.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, účinného v čase vzniku právneho vzťahu, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, účinného v čase vzniku právneho vzťahu, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase vzniku právneho vzťahu, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase vzniku právneho vzťahu, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžníka premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (účinného od 1.5.2014), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.5.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto písomne uzná, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Súd, v rámci právneho posúdenia sporu, v prvom rade konštatuje, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom došlo uzatvorením zmluvy o úvere k uzavretiu zmluvy spotrebiteľskej. Cieľom zákonodarcu pri etablovaní právnej úpravy spotrebiteľských vzťahov, bolo jednoznačne eliminovať dominantné, resp. zmluvne silnejšie postavenie dodávateľa (v tomto prípade navrhovateľa, ako aj jeho právneho predchodcu) voči spotrebiteľovi (v tomto prípade odporcovi). Uzavretá zmluva o úvere predstavuje typickú formulárovú zmluvu, v rámci ktorej sú vopred štandardizované a určené jednotlivé podmienky a to zo strany dodávateľa. Tým, že odporca ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah uzatvárajúcej zmluvy, resp. upraviť rokovania s dodávateľom jednotlivé zmluvné podmienky, v prípade jeho záujmu o poskytnutie úveru nemal inú možnosť, ako uzavrieť formulárovú zmluvu o úvere. Silnejšie postavenie dodávateľa je v tomto prípade dané aj jeho znalosťou problematiky poskytovania finančných služieb a úverov a právnou erudovanosťou. Cieľom vyššie citovanej zákonnej úpravy je preto vyrovnanie nerovného postavenia účastníkov spotrebiteľského vzťahu a snaha zabezpečiť to, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe zmluvných podmienok v súlade s dobrými mravmi. Vychádzajúc zo záveru, že zmluva, z ktorej navrhovateľ odvíja v tomto konaní svoj uplatňovaný nárok, je zmluvou spotrebiteľskou, bolo povinnosťou súdu aplikovať v rámci právneho posúdenia, všetky relevantné ustanovenia vyššie citovaných zákonov a skúmať zmluvu nielen z hľadiska jej obsahovej stránky, ale aj z hľadiska zákonom predpokladaných následkov v podobe prípadného uplynutia premlčacej doby.

Súd poukazuje na stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave, v zmysle ktorého citované ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 je možné aplikovať aj na konania začaté pred jeho účinnosťou, t.j. aj na konania začaté pred 1.5.2014. Zároveň poukazuje ja na závery konštatované v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3MCdo/12/2014 zo dňa 21.4.2015, v zmysle ktorých aj znenie ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinné od 1.5.2014 (v zmysle ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú prednostne normy Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva), sa vzťahuje na právne vzťahy založené pred dňom nadobudnutia účinnosti. V zmysle vyššie uvedeného preto súd z úradnej povinnosti musel v konaní skúmať existenciu prípadného premlčania uplatneného nároku a hoci zmluva o úvere predstavuje absolútny obchodnoprávny vzťah, v prípade premlčania aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z obsahu spisu a samotného tvrdenia navrhovateľa, došlo k zosplatneniu úveru 20.3.2009. Dňom nasledujúcim začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 21.3.2012. Nakoľko návrh na začatie konania bol na súde podaný až dňa 8.8.2012, súd konštatuje premlčanie uplatneného nároku.

Súd samozrejme neopomenul preskúmať aj priloženú dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 17.5.2010, ktorou odporca uznal dlh voči navrhovateľovi, čo do dôvodu aj výšky a zaviazal sa tento vrátiť v splátkach v zmysle priloženého splátkového kalendára. Po preskúmaní obsahu tejto dohody súd konštatuje, že aj táto predstavuje typicky formulárový dokument, ktorého obsah ani podmienky v ňom uvedené odporca nemal možnosť ako zmluvná strana ovplyvniť. Aj v kontexte vyššie uvedeného, rovnako ako aj z dôvodu, že zmluvnou stranou bol nepochybne spotrebiteľ, ktorý v čase jej uzatvárania bol nepochybne pod určitým tlakom, spôsobeným vznikom a neustálym narastaním dlhu, je potrebné túto zmluvu podrobiť skúmaniu v zmysle citovaných ustanovení § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka. Súd, poukazujúc na rovnaké právny názory zastávané v obdobných prípadoch aj inštančne vyššími súdmi (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/213/2013 zo dňa 11.11.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17co/460/2014 zo dňa 21.1.2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/1067/2013 zo dňa 12.3.2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16co 138/2013 zo dňa 30.9.2013 a iné) konštatuje, že takto uzavretá dohoda je neplatným právnym úkonom z dôvodu jeho rozporu s dobrými mravmi. V prvom rade treba prihliadnúť na stav a úroveň priemerného spotrebiteľa v danej situácii, kedy mu je zo strany veriteľa predložená možnosť podpísať dohodu o splatení dlhu v splátkach po tom, ako mu bol celý úver zosplatnený. Je totiž zrejmé, že priemerný spotrebiteľ v snahe vyhnúť sa okamžitej exekúcii, podpíše predloženú dohodu, pričom jeho cieľom a zámerom, ktorý týmto právnym úkonom sleduje je nepochybne zabezpečenie si možnosti splácať dlh v splátkach. To, že v predmetnej dohode je zároveň navrhovateľom vložené ustanovenie upravujúce uznanie dlhu, čo do dôvodu a výšky a dokonca v čl. 3, ktorý má názov Forma splatenia záväzku, je v bode 3.3. poslednej vete, vložené aj vyhlásenie dlžníka, že má vedomosť o

premlčanie dlhu a jeho následkoch, nemožno považovať za konanie navrhovateľa v súlade s dobrými mravmi. V prvom rade priemerný spotrebiteľ nemá vedomosť o všetkých právnych následkoch uznania dlhu (a teda o predĺžení plynutia premlčacej doby na 10 rokov odo dňa , keď k uznaniu došlo v zmysle § 110 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Naopak veriteľ, z dôvodu svojej vyššej právnej erudovanosti, túto vedomosť má, čo ho stavia do výhodnejšieho postavenia voči spotrebiteľovi. Súd má za to, že ide v tomto prípade o nekalú obchodnú praktiku, kedy cieľom veriteľa je dosiahnutie uznania záväzku, pričom ako zdanlivý ústupok ponúka spotrebiteľovi možnosť dlh splácať v splátkach. Uznanie záväzku v zmysle právnej teórie predstavuje jednostranný prejav vôle dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorý po obsahovej stránke vyjadruje uznanie existencie dlhu po stránke tak právnej ako aj skutkovej. Znamená to, že dlžník sám , dobrovoľne a slobodne prejaví nepodmienenú vôľu uznať existujúci záväzok. Predložená dohoda predstavuje nepochybne formulárovú a navrhovateľom predpripravenú listinu, ktorej podmienky dlžník nemôže meniť a ktorý ju musí akceptovať ako celok. Preto je minimálne pochybné, či úmyslom dlžníka bolo uznať záväzok, uvedomujúc si právne následky z tohto prejavu vôle plynúce. Pochybnosti o zámeroch navrhovateľa vzbudzuje aj fakt, že vyhlásenie dlžníka o vedomosti o premlčaní dlhu sa nachádza v článku, venujúcemu sa obsahovo spôsobu platenia záväzku. Celkovo možno uzavrieť, že navrhovateľovi ako veriteľovi, súd nemôže poskytnúť ochranu jeho právneho nároku, nakoľko jeho konanie vykazovalo voči spotrebiteľovi rozpor s dobrými mravmi a zjavné znaky diskriminácie v podobe citeľného zhoršenia právneho postavenia spotrebiteľa a naopak zlepšenia pozície veriteľa. V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Nakoľko dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach obsahovo nadväzuje na zmluvu o úvere, má aj táto charakter spotrebiteľskej zmluvy a rovnako aj na jej obsah a práva a povinnosti z nej zmluvným stranám plynúce, musí súd použiť ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, resp. aplikovať následky zákonom predpokladané. Nakoľko táto dohoda obsahuje neprijateľnú dojednania (kedy zdanlivým ústupkom veriteľa v podobe možnosti splácania dlhu v splátkach sa zakrýva podstatný úmysel veriteľa zabezpečiť uznanie dlhu zo strany dlžníka a z neho plynúce následky), ktoré podľa názoru odporujú dobrým mravom, je neplatná a ako taká nemôže spôsobovať následok v podobe začatia plynutia 10 ročnej premlčacej doby odo dňa uznania záväzku.

Z dôvodu neplatnosti dohody o uznaní záväzku a z dôvodu uplynutia trojročnej premlčacej doby, je súd povinný návrh zamietnuť.

Súd len dodáva, že navrhovateľ v konaní nepreukázal ani samotné postúpenie pohľadávky zo strany spoločnosti GE Money, a.s. ako postupcu na navrhovateľa ako postupníka. Nepredložil totiž súdu žiadnu zmluvu o postúpení a predloženie len samotného oznámenia dlžníkovi o postúpení pohľadávky pre účely ustálenia vzniku právnej skutočnosti, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv a povinností, nepostačuje.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého, účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech vo veci nemal. Úspešným účastníkom konania bol odporca a hoci mu vznikol voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania, súd mu ich nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal

navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie.